

LIETUVIS BRAZILIJOS

2 METAI

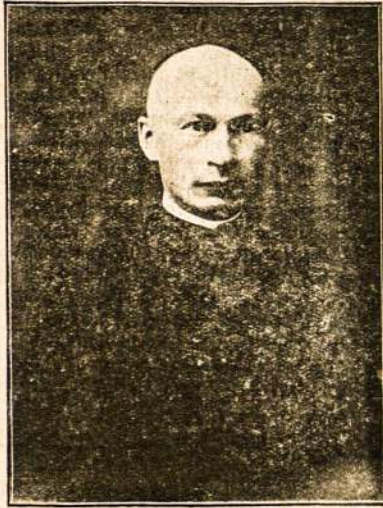
Leidžia Spaudos b-vė „Šviesa“

S. PAULO, 1930 m. Sausio 11 d.

Red. St. Puišys

2 (53) Nr.

Red. ir adm. būstinė: Rua Visconde de Parnahyba, 370

Kun. J. Valaitis, Spaulos bendrovės „Šviesa“ Valdybos pirmininkas ir „Liet. Braz.“ bendradarbis.

METINĖS SUKAKTUVĖS.

Štai jau suėjo lygiai vieneri metai nuo to laiko, kai pasirodė pasauli „Lietuvius Brazilijoj“.

Šiandien švėsdami tas metines sukaktuves prisiminkim, kokia buvo laikraščio pradžia ir kokia jo visa eiga iki šios dienos.

Dar 1928 metų pabaigoje pas kai kuriuos veikėjus kilo mintis išleisti didesnį laikraštį, kuris galėtų patarnauti mūsų kolonijai visuose jos reikaluose, ginti ją nuo istautėjimo ir rodyti kelią prie kas kart geresnės ateities.

Inicijatyvą išleisti tokį laikraštį pasiėmė ant savęs Juozas Ruškys. Pasitaręs su kitais ir radęs pritarimą tuojau suorganizavo laikraščio direkciiją — leidėjus, išrinko laikraščio vardą, užregistravo jį atitinkamoj valdžios įstaigoj, parsikvietė iš Rio de Janeiro Stasi Puišį būti faktinioju redaktoriumi, susitaro su spaustuviės „Bibute“ savininku K. Uckum ir štai 1929 m. Sausio 13 d. išeina naujo laikraščio pirmas numeris.

Laikraščio tikslas tapo Redakcijos apibūdintas pirmam įžanginiam straipsny: „Jis („L. B.“) guldys visus tuos gyvenimo klausimus, kurie vargstančioms ir moraliai, ir materialiai, ir dvasiniui Brazilijos Lietuviams parodytų kelią į šviesesnę ateitį“, o antram numerį straipsnyje „Ko mes norim“ dar aiškiau Redakcijos pasisakyta: „Mes stengsimės rodyti savo broliams kelią prie geresnės būklės, stengsimės ugdyti lietuvių širdy-

se meilę ir prisirišimą prie gimtinės, prie savosios kalbos; stengsimės ugdyti tautinę ambiciją ir nurodymėm gresiančius pavojus, stengsimės nuovargio, nusimintimo ir liudesto valandose prablaivinti, palinksiminti, paguosti“. Žodžiu, Redakcija pasisakė, kad „Lietuvius Brazilijoj“, bus mūsų broliams išviliams vadovu, patarėju, palinksimtuoju ir gynėju nuo išnaudojimų.

Šiandien vieneriems metams pralinkus mes galim drąsiai pasakyti, kad laikraštis nuo savo uzsibrėžto tikslo nėra atsitraukęs. Jis visą laiką stengėsi gyinti lietuvių nuo visokių neąžinių kontortų išnaudojimų, nekreipiamas jokio dėmesio į tuos visus užpuolimus ir šmeižtus kaip iš tų kontortų, taip ir iš jų gyčio laikraščio „Garsas“ pusės. „Lietuvius Brazilijoj“ drąsiai žengė pirmyn ir atity tuo feliu irgi eis.

Pritarimas iš visuomenės pusės buvo nemažas. Tas galima spręsti nors iš to, kad laikraščio tiražas nuolat augo, prenumeratorių skaičius nuolat didėjo, o bendradarbių atsiradavo vis daugiau ir daugiau.

Atsiradus bendradarbių didesniam skaičiui įvyko reikalas laikraščio direkciiją reorganizuoti. Pasitarus suorganizuota spaudos bendrovė „Šviesa“, kuri birželio m. 12 dieną ir perėmė iš buvusios direkcijos kaip patį laikraštį, taip ir visą Redakcijos archyvą, ir jau birželio 16 d. „Lietuvius Brazilijoj“ Nr. 23 išėjo naujos vadovybės žinioje. Atsakomuoju redaktoriumi liko buv. fakt. redaktorius St. Puišys.

Vieneriems metams pralinkus galima pasidžiaugti, kad laikraštis finansiniai irgi sutvirtėjo. Tiesa, dar negalima leiti laikraštis tokio didumo, kaip buvo išslyk užibrėžta, tai yra nuolat 8 puslapių, bet laikraščio vadovybė tikisi, kad ir šis dalykas pagerės ir kad greitai laiku laikraštis bus patvintas.

Minint tas metines sukaktuves mes negalim neišreikšti savo padėką laikraščio bendradarbiams: J. V. Tėvūniui, V. Kruopiui, Spaulgiui, Lietuvių Ainiui, K. J. V. J. V. A. D. Poručijui, St. Krašauskui, Bastūniui, J. Januškiui ir kitiems, kurie su savo straispniais prisidėjo prie laikraščio paivairinimo ir jo patobulinimo. Taip pat širdingai aėiuviems laikraščio finansiniai remėjams, viems skaitytjams, platintojams ir kitiems asmenims, kurie su „Lietuvius Brazilijoj“ buvo tampriai susirišę ir visokeri pajį rėmė.

Įžengdami į antus metus mes tikimės, kad mūsų prieteliai skaičius didės ir turėdami iš savo skaitytojų pusės pritarimą ir paraną galėsime laikraštį ir liku kas kart t bulintį vis geriau, taip kad jis liktu tikriausiu mūsų išvilių draugu ir patarėju.

„Liet. Br.“ Redakcija.

Pranešimas.

Lietuvos Konsulatas São Paulo, Rua Cons. Nebius 103 prašo užteiti konsulatui ar atsiiepti liškiu sekantieji asmenys:

- 1 Alfonsas Stankevičius iš Kauno
2 Ignas Peleckas iš Šiaulių
3 Kerulytė — Uronienė
4 Kasparas Pranaitis iš Vilkijos v.
5 K. Sieročinskis
6 Vladas Kuzmickas iš Kauno
7 Petras Matulis

Lietuvos Konsulatas.

São Paulo lietuvių Kronika.

1. Lapoje vakarėlis. Sausio 11 d. 8 val. vakaro Lapoje — rua João Pereira, 33 Villos Anastacia Lietuvių Mokyklos Tėvų Komitetas rengia vakarą — spektaklį. Scenoje bus suvaidintas veikalas „Degtinė“. Šio vakaro visas pelnas eina mokyklos naudai.

2. Rengiamasi prie 16 Vasario šventės. L. R. Kat Bendruomenės choras susiorganizavęs į „Šv. Cecilijos chorą“ vasario 16 d. salėje prie šv. Antano bažnyčios statavo koncertą, kuriame bus choras, solo ir duetas. Taip pat scenoje bus pastatytas veikalukas.

3. Įkurta nauja kontora „Kaunas“. Teko sužinoti, kad Casto Camargo, kuris padaręs daug žmonėms skriaudų pabėgo, buvęs tarnautojas Juozas Virbickas (ne Tėvūnas) kartu su kitu lietuviu atidarė naują kontorą su garsiu pavadinimu „Kaunas“.

Apie šią kontorą daugiau žinių duodam atskiram straipsny.

4. Alto da Mookoje lietuvių susipėšė. Sausio 5 d. Alto da Mookoje 11 val. vakare susimūšė lietuvių. Į apyvarță buvo paleisti net peiliai. Nukentėjo Kazys Urbanas gyvenęs rua Dias Leme, 23 ir Antanas (pavardė nežinoma), gyvenęs rua Padre Rapos, 93. Jie patalpinti gydymuisi Santa Casoje. Dėl įvykio užvesta byla.

5. Nauja lietuviška šeima. Susio 7 d. šv. Antono bažnyčioje klebovas kun. Valaitis pakainino p. A. M. Jaus ir ples L. Ke arakytės moterystę. Jaunavedžiam linkime laimės ir ilgo amžiaus.

6. Liet. Kat Bendruomenės eilinis trijų mėnesių susirinkimas įvyks šv. Antano b. ža. salėje Sausio 19 d. tuoj po pamaldų. Bus priimami nauji nariai.

7. Paskendo lietuvis. Sausio m. 5 d. lietuvis Silvestras nuėjo maudytis ir upę Tietė, bet nenokėdamas piaukti p skendo. Silvestras dar jaunas vaikas apie 25 metų amžiaus, kilęs iš Ukmergės, paliko S. Paulo mieste brolij ir seserį. Tėvai gyvena Lietuvoje.

Priestikiybinės prakalbos.

Sausio 5 d. Bom Retire po priedugų tėvų susirinkimo mokyklai steigti įvyko eilinės priestikiybinės prakalbos. Atsilankė keletą tėvų, kelisliką jaunuolių garsininkų ir keleta bedievybes apsaistų k. a. Zauka, Marcinkevičius, Jasinskis ir t. t. Neat iklaugę tėvų nuomonės bedievybes kuniguziai emė kartoti „Garsas“ šmeižtus ir koliojimus prieš Dievą, Bažnyčią, Lietuvą.

— Konsulats tai vagis, Smetona žmogžudys, o Vytautas Didysis šimta kartu didesnis žmogžudys. Šalin Dievas ir tikyba, o ir pati lietuviška mokykla tik tuokart priimtina, jeigu Lietuvos valdžia duos garsininkam krūvą pinigų per mokyklą bedievybei plauti.

Tos pliovonės tėsėsi porą valandų Pagaliaus garsininkai pa-iskyrė keletas asumerų komitetą tom pliovonėm gyvenimui vykdyti. Žinoma, iš tų pelų nebūs grūdų, bet šita komedija yra toki begėdiška, kad apie ją teks parašyti kitu kart plėčiau.

K. J. V.

Juozas Gaurilius, laikinai einąs Konsulo pareigas São Paulo mieste.

Kvietimas.

Dainos — Meno Draugijos nariai kviečiami atvykti į bendrą tos draugijos susirinkimą, kuris įvyks Sausio 12 d. 4 val. po piet gatvėje Dr. Vergilio do Nascimento, 22. netoli šv. Antano bažnyčios, pas p. p. Viltrakius.

Pranešimas

Rusų laikraščio „Russkaia gazeta“ Redakcijoje — Av. São João 85-A, 2º andar, sala 15, randasi laiskai: Stepane Meliunaitei, A. Volkovui, G. Rauginui, St. Vauseviciui ir Jonui Černauskui.

Šių asmenų savo laiskus prašoma atsiimti.

Krizio reikalu.

Telegrafo agentūros pranešimu New Jorko bankai sutiko padaryti S. Paulo etidai paskolą sumoje 60 milijonų dolerių, kuri suma bus panaudota kavos krizio likvidavimui ir bendrai ekonominės padeties pagerinimui.

Baisus gaisras.

S usio 9 d. Kanadoje, New Brunswick provincijoje įvyko didelis gaisras, kuris sunaikino 14 didelių namų. Nuostolų padaryta 500 tūksančių dolerių.

PAŠTO DEŽUTE.

Redakcijoje yra laiskai:

Jonui Šereliui, Elenai Janaudienei, Kaziiui Kazlauskui, V. Juškai, P. Rautuševičiui, Nap. Ziveckui, V. Gladuciui, Grig. Pikeliui, Ant. Bekerui, Jonui Jasui, Kaziiui Staškūniui, M. Štrauskui, K. Norgelai (7 laisk.) J. Gavėnai, J. Vinskūniui, V. Magalengai, Kaziiui Lazauskui (skubu), K. Macajuniui, J. Misėnai, K. Puvaskiui, Urbėčiui, Edv. Obolėvičiui, Juzef Jakonis, Ad. Kaluževičiui, Al. Skindariui, J. Vyšniauskui, P. Matuliui ir M. Dročiunui.

V „Šviesos“ bendrovė.

Aišku, kaip du syki—keturi, kad trisdešimts su viršum tūkstančių Brazilijos lietuvių turi turėti savo laikraštį, kuris teiktų teisingų žinių, neužnuodintų tautos, tikybos, luomo ir atskirų asmenų neapykantą. Tokį laikraštį „ačiū Dievui, turime. Jau yra „Lietuvis Brazilijoje“.

Žinoma, jis galėtų būti daivauresnis, turtingesnis, naudingesnis. Bet laikraštis pradžiai ir jis išleisti yra truputį suakiau, kaip blynas iškopti. Leiskite leisti reikia padėti daug darbo ir lėšų.

Reikas laikraštis Lietuvoje suveda galus su galais, o ten daugiau yra skaitytojų, dangu rašytojų. Brazilijoje lietuvių laikraščio gyvenimas yra daug sunkesnis.

Pirmieji „Lietuvio Brazilijoje“ žingsniai buvo ypač sunkūs. Reikėjo dirbti ištisomis dienomis, o kartais naktimis ir lysti į skolą. Vienok pamaži daugėja skaitytojų, bendradarbių ir platintojų būrys, didėja visuomenės užuojauta. Laikraštis tvirtai atsistoja ant kojų ir ne tik išsilaiko savo jėgomis, bet baigia mokėti savo skolas. Laikraščio tvirtėjimas tai vyriausi uždaviniai jo redaktoriaus, korektoriaus, administratoriaus, ekspeditoriaus ir t. t. ir t. t. p. St. Puišio darbo vaisius. Metęs Rio de Janeiro daug

peilingesni ir lengvesni darba atvyko įsiai į S. Paulo, kad tarnautų broliam lietuviui išsiviam.

Tuo mes galime tik pasidžiaugti ir palinkėti jam ištvėrimės. Vienok vienas linkejimais laikraščio leidimo naštos nesumažinsime. Toji našta vienam žmogui ilgai gali tik įkyti, kad jam gali užsiti noro jos nusikratyti. Tik tą syk tikrai „L. Br.“ pasigėstume, jeigu jo netektume. Tas vienok, reikia tikėti, niekuomet neįvyks.

Jau keli mėnesiai susitvėrė „L. Br.“ rėmėjų būrelis, pasivadinęs bendrove „Šviesa“. Yra tik kol kas tik keli proto darbininkai ir keli šviesesni ranku darbininkai, kurie remia „L. Br.“ kiek tai leidžia jų tiesioginės pareigos. Bendro-

vės „Šviesa“ tikslas yra kooperacijos (bendradarbiavimo) būdu remti „L. Br.“ pinigais ir raštais. Redaktoriaus našta siek tiek sumažėjo. Vienok laikraščio leidimas dar toli gražu nepasiekė normalios buklės. Laikraščiai trūksta da nuosavios spaustuves ir administracijos. Reikia tad stengtis, kad aktyvių (veiklių) „L. Br.“ prietelių skaitlius daugėtų.

Šio rašinio tikslas yra kviešti mūsų šviesesnę išeiviją paremti „L. Br.“ prenumerata, skelbimais, aukomis ir raštais. Ir ypač kviečiama įsirašyti į Bendrovės „Šviesa nariais. Pajus yra 100 milreisy, kuriuos galima įnešti dalimis. Tai nėra vien koks labdarystė, bet išmintingas suvartojimas savo pinigų, nes Bendrovės narys gauna laikraštį ir kitus Bendrovės leidinius dovanai. Beto jis dalyvauja laikraščio leidime spendžiamu b. lsu.

Bendrovėi diei jauts Bendrovės tartas, o tuo pačiu ir pajaus vertę, kuri reikale galima bus atsitaūti. Vieton laikyti kišenėje ar menaudingiau leisti tą 100 milreisy apyvartov apšvietos reikalui. Apšvieta tai mūsų galybė. Laikraštis, apšvietai ulatint jis, yra visuomenės tarnas, taigi visuomenė turi būti jo globėja. „Lietuvis Brazilijoje“ tai vienintelis lietuvių laikraštis Brazilijoje vertas laikraščio vardo. Taisi kas gali, o siek tiek gali kiekvienas, tep siūpina, kad jis didėtų, įvairėtų, įgytų nuosava spaustuve. Tarp daugelio viešu reikalų laikraštis yra pirmutinis ir svarbiausias mūsų visu reikalas.

K. J. V.

Gerbiameji Lietuviai

„Lietuvis Brazilijoje“ jau įžengė į antruosius savo gyvenimo metus. Koks jis buvo pirmaisiais metais, Tamstos gerai žinote. Mes tik norime vieną pasakyti, kad „Lietuvis Brazilijoje“ visą laiką tarnavo visi kolinijai visuomet teikdamas įvairiausių žinių, patarimų, nurodymų ir informacijų, visuomet stengdamas apsaugoti mūsų išeivius nuo įvairiausių išnaudotojų, nesąžiningų agentų ir t. t.

Įžengdami į antruosius metus mes pasisakom, kad ir toliau eisime tuo pačiu keliu, neatsitraukdami nuo savo užsibrėžto tikslo — tarnauti mūsų išeivijai. Nekreipdami dėmesio į įvairiausių šmeižtus paeinančius iš kitų lietuviškų laikraščių, ar kntoų bei nesąžiningų agentų puosės mes ir toliau stengsimės ginti mūsų išeivius nuo išnaudojimo, kadami aikštėn visus pastebėtus blogumus ir daromas skriaudas. Žodžiu — „Lietuvis Brazilijoje“ tals antraisiais savo gyvavimo metais stengsis būti kiekvienam draugu ir patarėju.

Bet mes nerime ir paramos. Paroma mums bus suteikta jei lietuviai visi kaip vienas stengsis visuomet skaityti savo draugą, teikti jam žinių ir prenumeruoti jį su ir savo giminėms bei pažįstamiems Lietuvoje.

Prenumeratos kaina Brazilijoje ir visoje Pietų Amerikoje

metams 12\$000
pusel metų 7\$000
3 mėnesiams 4\$000

Lietuvon ir į kitas šalis

Metams 18\$000
pusel metų 10\$000

Dirbdami iš vien laikraštis galės pasiekti savo tinkamo aukštumo. Tad t. t. taika, lietuviai!

„L. Br.“ Redakcija.

Spaustuve „Birūė“. Čia spausdinamas „Lietuvis Brazilijoje“. x) Vienas iš spaustuves savininkų ir jos vedėjas K. Uckus, xx) „Lietuvio Brazilijoje“ Redaktorius—St. Puišys. Kitų rindžių rinkėjai.

Lietuviškų kontorų veikimas.

Nuo spalio 1 d. pereinusių metų galvėje General Osorio, 85 atsidarė lietuviška kontora vardu „Baltika“. Ją įsteigė tik ką atvykęs iš Lietuvos buv. spaustuves „GrafiKa“ savininkas ir laikraščio „Diena“ leidėjas Česlovas Buividas. Atidaręs savo kontorą paskelbė plačiai visuomenei, kad jis tarnaus lietuviams sąžiningai i savo klientų neapvilsią, todėl kvietė visus laikytis prieciū: „savieji pas savosius“.

Užsirekomendavo iš syk neblogiausia: vietos lietuvių laikraščių redakcijoms pasisakė tur s gerą pažintį su p. Matulaičiu, Lietuvos Valstybės Kontrolierium ir kitais įymesniais asmenimis. Todėl jo reklama be jokių abejonių buvo dedama laikraščiuose.

Lietuviai į tą kontorą pradėjo kreiptis su įvairiais reikalais. Vieni įteikdavo pinigų persiųsti Lietuvon, kiti užpirkdavo laivokartes ir t. t. Nickas ir nemanė, kad gali išeiti kas nors blogo. Staiga gaunama žinių, kad Buividas išvyko į Argentimą. Pasitiravę tuo klausimu sužinojome, kad jis išvyko tik laikinai, būk tai pasižadėjęs grįžti tuojau po švenčių. Bet vėliau sužinojome, kad jis išvykdamas paliko generalinį igaliojimą p. Liūdai Valiūkiui su teise perduoti kontorą kitam asmeniui, parduoti arba likviduoti. Ar

paliko p. Valiūkiui visą kontoros aktyvą bei pasyvą, neteko sužinoti.

Toks igaliojimas davė suprasti, kad įvyko kas tai negerai. Ir ištikrųjų, greitai pajūžo, kad Buividas pabėgo, nes savo klientu patikėtus jam piniginius reikalus neįpildė, būtent pinigų Lietuvos nepersiųstė ir laivokarčių neįpirkė, bendrai padarė žmonėms skriaudos sumoje apie 9.000\$000.

P. Liudas Valiūkas sako i arie tą aferą nieko nežinojęs ir vėliau apie Buivido pabėgimą pats pranešęs policijai, kuri ir įsakė kontorą uždaryti.

Bet kaip ten bebūtu, mes manom, kad toje aferoje yra ir kiti asmens imaišyti. Reikia tik stebėtis toliu supuolinu: Krogertas del aferos aretuojamas, Camargo Castro su 40 kontų pabėga, Buividas irgi. Laikiniai buvo kur tai pasiūlinę ir kiti asmens. Čia kas nors yra tokio paplėpto, neaiškaus. Bet reikia tikėti, kad viskas išeis viešumon. Tuo tarpu toks Buivido elgesys padarė didelį smugį visai lietuvių kolonijai nelik materialiu, bet ir moraliu atžvilgiu. Reiskia, niekam iš savųjų negalima pasitikėti.

Dabar porą žodžių apie kitą naujai atidaromą lietuvišką kontorą „Kau-nas“.

Iš patikrintų šaltinių sužinta, kad p. Juozas Verbickas buv. Camargo Castro tarnautojas, susidėjęs su vienu brazilu atidarė nevalietuvišką kontorą „Kau-nas“ — Larg General Osori, 3. Bendrininku įėjo dar vienas pilietis iš Lietuvos — Štirvlet, regis su 4 000\$000. Tos kontoros veikimas — gal dar platesnis, negu kad buvo „Baltika“.

Šiandien negalim nieko pasakyti nei už, nei prieš. Tik norim supažindinti, kaip p. Verbickas suteikdavo mūsų lietuviams darbus. Štai Redakcijoj guli keli skundai su piliečių parašais, kuriuose sakoma maždaug taip: „P nas Verbickas pažadėjo mums duoti darbo Cambara pas vieną inžinierių, bet pareikalavo po 10 milreisy nuo asmens. Mes sumokėjom ir išvykom į kelionę. Nors sakė, kad bilietas veitui iki Caulbara, tačiau nvykę į Ourinho turėjome pirkti bilietus toliau, o nvykę į Cambarą neradom nei inžinieriaus, nei jokio darbo. Mūsų buvo 14 žmonių, kurie likome apgauti ir neturėdami pinigų turėjome eiti kelis šimtus kilometrų pėsti ir badaudami. Kelionėje sutikome daug tokių žmonių apgautų“.

Mes žinoma daug tokių faktų kaip p. Verbickas imdavo iš mūsų piliečių po 6, 10 ir net po 12 milreisy už darbo surašinimą, bet beveik nei vienas darbo negavo. Ludininkų yra tiek ir tiek.

Akivaizdoje to ar p. Verbicko kontora „Kau-nas“ gali turėti pasisiekimą ir pasitikėjimą visuomeneje? Mes savo išvades nedarom, tepadarom patys lietuviai.

Isnuomuojamama

4 alkieriai žemės; 3 alkieriai jau išdirbtos ir 1 alkieris miško, prie pat stoties Carapicuhya, L-a Sorocabana (1 su puse kilom. nuo stoties).

Kreiptis į João Rottmeister vietoje. Pasiklausti pas Villa Silvainha administratorių stotyje.

A Cidade de Leipzig.

Įvairūs žaislai, viktrolos, gramafonams plokštelės, įvairūs daiktai dovanoms, įvairūs prietaisai del radio. Taisydas gramafonų ir įrenginas radio.

Rua S-ta Ephigenia 30-A.

A. D. Porutis.

MYLĖKIME LIETUVISKĄ SPAUDĄ.

Laikas, tai srievėnantis vanduo, kuris čiurlena ir bėga nešdamas su savimi visa kas yra sena — visas gyvenimo nuosėdas ir sūtus. Jis lyg žaibo vilija, skitja tai grai skandindamas, toje laiko upėje, visas atgyvertas dienas, mėnesius, metus ir pagaliau šimtmečius.

Visas dienas, metai ir šimtmečiai s'ęsta šton laiką bedugnėn taip vienodai ir nuolatiniai kad išlirti jų, rodos, nė negalima. Bet tai nėra.

atsigręžti atgal, pažiūrėti į praeiti — į pradžią savo kelionės, į savo darbą, ar nebuvo iškrypta iš vėžių, ar buvo eita tiesiu keliu, o tada ir vėl žengti nustatytu tie-ju keliu — veigiant jau pirmykėčių iškrypimų ir netobulumų.

Šiandieną „Lietuvis Brazilijoj“ apskriejo savo kelionės metą, apkelavo šį trumpą savo gyvenimo ratą: sulaukė ši balansa dienis — savo meti į jubilėjaus.

Vieni metai. Koks trumpas laikas. Ką, rodos, galėjo nuveikti ir kvi mi į ją atlikti per šį taip trumpą savo kelionė- pirmąjį ratą?! Mes patys tai lengvai supraime, jeigu suprasime ir žinome kokį vaidmenį vaidina spauda — tas žodis, kurį gali skaityti iskarto ne šimtai ir tūkstantai, o milijonai žmonių. O supra- tų spaudos reikšmė, ir į s galia, suprasime tada, kokią misiją atliko šis laikraštis per pirmąjį savo gyvenimo metą.

Spauda galima padalyti, nors su mažu skirtumu, į dvi dalis: 1) knygos i-

Muzikas Stasys Krašauskas, buvęs pirmas „Lietuvio Brazilijoj“ Administratorius ir laikraščio bendradarbis.

Antanas Dutkus, „Liet. Braz.“ bendradarbis.

St. K. Bastūnas

Skiriu „L. Br.“ Redakcijai

„Lietuvis Brazilijoj“.

Man vis vien, miškai ar miestas, Upės, uolos ar kalnai, — Traukiu ten, kur tiktai kviestas, Kelią neužkirs darbas.

Jau metus žinias nešiojau šioj šalyje Lietuvos, Ir niekad nieko netboiau — Tarnavau vis išveivams.

Neužteko man S. Paulo, Kvietė mane ir toliau: Argentinon, Uragvajun Ir Europą aplankiau.

O jau jei ką susitikęs Atdariau savo lopus, Tuoj, jauėjiaus visiems patikęs, Nes tuoj kvietė koinyus.

Sveitimauciai ir mylėjoj. Rintas, sako aš buvau, O skelbimų kiek daug dėjoj. Tai ir pats jau nežinau.

Bet vis stengiansi saviškias: Jus varguose raminau, Ir žinias nešiau namiškias O iš ten... pilnais grįžau.

Taigi dirbau metelius šiuos, — O anrus, kad Dievs padės Vel laukysiu namus tuos Kur tiktai mane pakviēs.

Man vis vien, miškai ar miestas, Upės, uolos ar kalnai, Trauksiu ten, kur tiktai kviestas, Kelią neužkirs darbas.

2) laikraščiai.

Knygų yra įvairių. Žmogus norėdamas įgyti mokslą, skaito mokslines knygas; jeigu jis, žmogus, nori sukurti sau nesugriaujamą pasaulėžiūrą, ieško šiuo klausimu tos srities knygoje ir t. t.

Dar be to, visi žinome, kad šalia mokslu, pasaulėžiūros ir kitų klausimų, žmogui nesvetimas ir grožio troškimas. Jis yra žmogui įgimtas. Tai yra, taip vadinamieji estetiniai jausmai, kurie taip pat stato savo reikalavimus vienokia ar kitokia forma.

Žmogus jausdamas nuovargį, ar kokią pasilgimą, beskaitant dailius meno kūrinius, visa pamiršta — pradeda gyventi visai kita dvasia, pradeda kvėpuoti vi ai kita atmosfera. Tada jis pasils ir gauna jėgų tolimesniam savo darbui. Čia kaip tik ir būna, pasotintas estetiškai jausmas.

Laikraščiai skyriasi nuo knygų tik tuo, kad juose daugiau yra sukrauta, taip sakyti, sprogstamosios medžiagos, kuri labiau sujudina didesnes žmonių mases.

Vyriausioji laikraščio lėdėja — teikti aiškias, geras žinias daugeliui žmonių.

Seniau, kada spaudos nebuvo, tai visos įgytosios žinios, patyrimai — visas mokslas, negalėjo ilgai išlikti. Nes mokslas ir visos žinios paveldėjimo keliu ke-

liams, ar net keliolikai kartoms, kurios testęsi keliolika šimtų metų, persiduoti negali. Tada, neturėdami spaudos, instinktyviai ieškojo būdą, ieškojo keliu, kuriais galėtų visas įgytasias žinias, visą mokslu turį patikti kitoms kartoms. Ir rado. Šie, žinių ir mokslu perdavimo, keliai kitoms kartoms buvo netobuli ir nevisiems prieinami.

Tais laikais, kada neturėta spaudos, žmonės stengėdavosi vi-a perduoti pasakojimais, iš lūpų į lūpas (ką vokiečiai vadina „miundlich“). Žinoma, tokios žinios, einančios iš lūpų į lūpas, šitas „miundlich“, jau neturėjo tokios vertės: eidamos žinios iš lūpų į lūpas visai nustodavo savo pirmykės tiesos.

Be „miundlich“, arba be pasakojimų, būdavo dar ir užrašinėjimai ant molinių lentelių, popiruo, ar pergamento. Tokie raštai, žinoma, būdavo brangūs ir neturtingieji tokiomis knygomis naudotis negalėdavo, o tik turtingieji, visai maža žmonių dalis.

Šiandien visai kas kita. Maždaug nuo XV-tojo šimtmečio, kada Guttenbergas iš-rado spaudą, prasideda visai tobūlas ir vi-iems prieinamas mokslu, žinių perdavimo būdas — rašomos knygos ir laikraščiai.

Taigi spauda turėdama didelę mūsų gyvenime jėgą, vaidina visose gyvenimo srytyse svarbų vaidmenį, o šio vaidmenio

dalis tako suvaidinti ir šiam, nors per trumpą laiką, laikraščiu. O ypač svarbu dar tas, kad mes gyvename ne savoje tėvynėje, o visai svetimam krašte; bendraujame su svetimais žmonėmis, susiduriame su jų papročiais.

Ir jeigu lietuviai čia gyvenantieji neturėtų savo laikraščio, vis i nutolty nuo savo tėvynės, nuo savo kalbos ir papročių — visai nutaustų.

Žinodami spaudos reikšmę ir jos galia, o svarbiausia šių dienų mūsų gyvenime, ir turėdami tai omeny, privalome dar labiau ją remti, platinti ir skaityti. Skaitydami lavinsime savo protą, jausmus; darysime kilnesnius gyvenime ir santykiuose su žmonėmis.

Atgręžkime akis tik prie spaudos, o pamatysime kas užmušu žinomose mūsų šalyse ir gražij; pamatysime koki akyse stovi baisi šmėkla, kuri savo pastyrusiais nagais čiupinėja sielas ir jausmus.

Šiandieną, svejus metiniam jubilėjui šio laikraščio, priiminkime, kas Lietuvoje buvo prieš 25 metus dėl lietuviškos kalbos, knygų ir laikraščių. Lūdna tada buvo ir tylu, lyg pavasario vakare ent kapinyne. Lietuvos tada niekur kitur negalėjai rasti, kaip tik po lietuviška sermėga, pr'etoriais marškiniais, po naujikomis išrašytą krūtinę — pačioj šilaj, pačioj širdy, pačiam s vyje.

„Lietuvio Brazilijoj“ Redakcija. Sėdi Redaktorius Stasys Puišys, stovi spautuvė, „Birūtė“ savininkas K. Uekus

Ir jeigu lietuviai prisėdavo mirti už lietuviškumą, už savo lietuvišką žodį, mirdavo jis, bet su lietuviška sermėga, po lietuviškuoju kryžium paslėpęs visas kančias ir skausmus savo krūtinėj. Dar ir šiandieną baltojo — šaltjo Sibiro nuki ti tyrai mūsų brolių kaulais jiems švent s buvo jų žodis.

Taip pat ir mums šiandieną, visa tai atminus, reikia pamilti šis spausdintus žodis, grinti lietuviškias ir padėti jam augti čia, Brazilijoj, kad jis mums švietu ir rodytų kelią, lyg žvaigždė audingij miety.

LIETUVISKA ROMANA

„RAUDONKRUTINI“

visas tris dalis dar galima gauti:

- 1) prie sodno Luz pas p. Žemaitį (=kmadienis).
 - 2) Stoties Luz kioske.
 - 3) Prie pašto kioske.
 - 4) Rusų vaistinėje (Podolskio) — av. Poes de Barros, 11.
- Taip pat galima gauti ir užsisakyti „Liet. Braz.“ Redakcijoj — rua Visconde de Parnahyba, 370.

Kiekvienos dalies kaina 1\$000

Sis tas apie spauda.

Šiandien žodis „spauda“ visiems suprantamas; yra tai viešas, kas iš spaustuvės išeina: knygos, laikraščiai, žurnalai, brošiūros ir t. t. Siauresne šio žodžio prasme dažniausia suprantama periodiniai laikraščiai, žurnalai, kurie šiandien virto visame pasauly didžiausia galybe ir turi labai didelę reikšmę.

Įdomu žinoti, kokia yra tos spaudos pradžia ir kaip ji vystėsi.

Pirmasis žmogus apie spaudą neturėjo supratimo. Bet laikui bėgant žmogus ėmė ieškoti geresnių gyvenimo sąlygų, lengvesnės būklės. Tada pasidarė reikalinga nauji gimusiomis mintimis pasidalinti su kitais žmonėmis. Gyvu žodžiu jis jau nesiteikino. Tartas žodis greit užsimiršta, o nemamioji žmogaus dvasia norėjo, kad jos būvynai nežūtų, kad jos siekimai ir mintys neidėtų kartu su juomi. Todėl jau gliejo senovėje buvo sugalvotas būdas apsaugoti žmonių žodžius nuo užmiršimo.

Dar prieš kelis tūkstančius metų Kristui negimus, kai kurios Rytų tautos jau buvo suradusios tam tikrą raštą, spaudą, kuria pečius naudojo ir mokinio kitus. Taip egiptiečiai išrado tam tikrus rašybos ženklus, „ieroglifais“ vadinamus, kurių pagalba užrašydavo keltones, karus, faraonų viešpatavimą ir kitus istorijos taktus. Liko bėgyje ieroglifų raštą patobulino patys egiptiečiai, o jau daug geriau patobulino ir gretimas tautas išmokė juo naudotis — finikiečiai. Sunki buvo rašybos pradžia, nes jau rašomuosius ženklus išradus, dar jokio supratimo neturėjo nei apie pėri, nei rašomuosius įrankius. Popierį atėjo molinės išdžiūvintos plytos, tam tikro augalo žievė „popirusus“ vadinama,

J. Verbickas — Tėvūnas „Liet. Br.“ bendradarbis.

išdirbta versijų ar ožkų oda, pergamentu vadinama. Dėl to spausdintas žodis buvo labai brangiai kainuojamas ir labai mažai kam teprieinamas. Bet vis tik jis buvo tobulinamas ir juo naudotasi. Žmonijai nuolat žengiat pirmyn, o š kart vis labiau įvertinta spaudos reikšmė.

Das prieš Kristaus gimimą Romos Cezaris įsakė ant tam tikrų gipsinių lentelių užrašinėti svarbesnuosius valdžios nutarimus ir išsiuntinėti juos po provinciją. Nuo 44 metų prieš Kristų tie patys oratoriai prie reguliariškai išleidžiamų senito protokolų pridėdavo ir kitų įvairių žinučių. Tas periodinis leidinys užėmė lyg ir laikraščio vieta, tačiau, toli gražu nebuvo panašus į dabartinius laikraščius, žurnalus.

Jenui Gutenbergui apie 1450 m. išradus naują spaudos gamtinimo būdą, dalykai iš karto pagerėjo. Atkirus raižė, iš kurių galima buvo sudėti įvairius žodžius, milžiniškais žingsniais pageritino spaudos gamybą. Išrūdas ir popieris. Spausdiniai ėmė naudotis vis daugiau žmonių 1493 metais mirus Fridrikui III — jam, jo laidotuviams buvo atspausdintas 1-as skrajojamasis lapelis. Pasirodė ir laikraščiai, 1597 metais Pragoje išjo

Juozas Rūškys, pirmas „Lietuvio Brazilijos“ atsakomasis redaktorius.

lmas spausdintas laikraštis, kuris įdabartinius vis dar buvo mažai panašus. Greitu laiku pasirodė jau daugiau ir daugiau įvairių spausdinų, laikraščių, kurie vis dar buvo gan netbuli; turinys sausas, parašytas be žurnalistinio sugebėjimo. Tačiau, tai buvo „vienas brangiusių žmogaus dovanų ir vienas stipriausių kultūros veiksnių, sugebėti raštu ir spaudos ženklais išreikšti žodį, tobuliausią minties tarpininką“.

Dabar kokia yra spaudos galybė?

Napoleonas Bonaparte kadaise policijos ministruoli Fonce yra pasakę: „Tamtai, buk atsargus su laikraščiais, nes vienas, turis daug skaitytojų, laikraštis, reiškia mažiau, kaip du armijos korpusai“. Taip išsikrypų. Tobul jant spausdinimo priemonėms plačiai išsiplėtusi spauda įgijo didžiulios galybės ir reikšmės. Ji virto viešąją tribūną, iš kurios buvo sklėdžiamos idėjos milijoninėms mintims. Todėl garsiausi valstybių vadai aiškiai suprato ir rimtai įkainavo spaudos galybę, kuri yra daug didesnė už skaitlingąsias armijas; jos šūviai yra daug skalesni ir, pagaliau, tiksesni už jų pačių kaulų šūvius. Kai žydi norėjo atkeršyti Rusų tautai už jų parskiojimus, jie visas pastangas dėję, kad paėmus į savo rankas Rusijos spaudą, kurią paėmė atieki savo tikslą.

Rusai gi norėdami užslūpinti lietuvių tautą — uždarė jos spaudą.

Spausdinto žodžio galybės dalis glūdi kai kuriuose jo privačiuose, kurių gyvenamasis žodis turėti negali. Jau pat per save spausdintas žodis atrodo beašiškesnis, — o per tai teisingesnis, įtakingesnis kitiems. Teisingai apie šiuo laikų spaudos galybę vienas Lietuvos vyksupn pasakė: „Laikraštis pasidarė didelė mokykla užaugusiems; uolumas klasėje ir pasiūkėjimas prie klausyklos nėra didesnis už atsidėjimą ir tikėjimą tuo, kas juodomis raidėmis ant baltu popierio yra parašyta: kame rasi mokytoją, kuris turėtų tiek mokinių ir taip nuolat juos mokyty? Kur berasi pamokslininką, kurio tiek žmonių kasdien klausytų?“

Netenka tai abej ty, dėko kiekvienai v. litybė kiekviena visuomenės dalis ar tai būtų politinė, ar kultūrinė žmonių grupė, stengiasi įgyyti spaudos organus, juos remti ir platinti. Kitaip turėtų jos žūti arba pasilikti kitų užpakalyje.

Bet spauda turi būti teisinga ir objektyvi. Ji privalo tobulinti savo skaitytojus, švelninti jų jausmus ir vesti prie kas kart geresnės ateities. Kas iš tokios spaudos, jei ji savo skaitytojams teikia vien tik šlamštą ir smeigtus? Be pasibaurėjimo daugiau nieko neduoda.

Tad darydami pažangą visose gyvenimo srityse, darykime pažangą ir spaudoje, o tuomet tik ji atliks savo tikslą.

K. Č.

Skaitykit ir platinkit

„LIETUVIŲ BRAZILIJOS“

ATVERCIANT ANTRAJĄ LAPĄ.

Jau nubėgo amžinybėn vieni „Lietuvio Brazilijos“ metai, palikdami pilną savo nuveiktųjų darbų prirašytą lapą. Sunkūs buvo metai, ne rožėmis jie buvo kloti, bet tik gyvenimo vargo ir darbo pajėga jie buvo ištesėti ir užbrėžtos mintys ir troškimai, kiek leido patal gyvenimas, buvo gyveniman vykdomi. Kiekviena esybė, peržengusi Metų slenkstį, gauna svarų, kaip pirmasis sniegas, naują lapą, kur turės, laike visų metų savo ranka rašyti savo gyvenimą. Kaip atskiram žmogui, taip ir su-ispituišiam kolektyviui, tas darbas reikalauja milžiniškų jėgų, išvermės, o taip pat ir sumanumo.

Žmogus skiriasi nuo gyvulio dar ir tuomi, kad jis gyvena ne tik dabartimi, bet ir ateitimi, todėl jis turi rūpintis dėl savo ir savo artimųjų dvasinio ir medžiaginio rytojaus. Gyvenimas, tai nu latinė kova prie žmogaus ar vi-uomenės idealų. Menkas tas žmogus, kuris visu savo kūnu ir siela praidūoda gyvenimo bangų linkimui. Tis bangos žmogus, kitkart, nuneša visai priešingon pusėn. Tai pasinogas gyvenimo būdas. Tai gyvenimas iš dienos diemon, nežinant ko š bus ir ką atneš rytojais.

Aktingas gyvenimo būdas yra visai priešingas, nes tuomet einama tam tikru planu į nužiūrėtą tikslą. Tas aktingasai gyvenimas yra daug sunkesnis, bet jis suteikia daug daugiau palaimos ir jis kaip žmogui, taip ir visuomenei du da suprasti aukštesnį gyvenimo tikslą, kuris skiriasi tuomi, kad be kasdieninių darbų, darbų dėl duonos kąsnio, yra dar dalykų, kurie rūpi visiems.

Tiklą yra individualinių — smulkių, ka-dieninių ir bendrų — suseinančių į vieną bendrą mūsų visų lietuvių tikslą. Čia negalime nagrinėti atskirų individualinių tikslų, nes tas mums nuves toli nuo svarbesnį reikalą, bet pažūrėkime į tuos reikalus, kurie ėję, eina ir eis vienu siūlu per „Lietuvio Brazilijos“ lapus, tai visur ir visuomet buvo daroma ir dirbama tik tam, kad mes lietuviai išskriečė iš savo gimtųjų lušnelių, iš savo gražiųjų laukų liktumėme ir čia vaisingose Brazilijos padangėse lietuviams, palaikytumė me vienybę tarp lietuvių ir praskleistumėme prisilgtai lietuvių sielai šviesesnę skristę. Be to buvo visą laiką dirbama tam, kad Lietuva, jos varžas ir mūsų visų lietuvių vardas nebūtų maišomas su pavais, kad lietuvis būtų darbingumo, taurumo ir sąvųjų žmoniškųjų pareigų atlikime simbolis.

„Lietuvio Brazilijos“ Felė ir ateity kels tą mintį, kad pašalinti iš mūsų lietuvių išėivių tarpo tas ydas, kurios silpnina lietuvių vardą ir skaldo tą, kas mums yra šventa — skaldo mūsų pačių lietuvių vienybę. Tai anarchijos požymiai. Kodėl jau daėjo iki to, kad čia šiame pasaulio kampely, lietuvis su lietuviu neranda bendrą kalbą. Ar tai būta mūsų istorijoje? Ne, ir čar syki ne. Lietuvi-visur ir visuomet lietuvių matė ir jautė sau brof. Anarchijs požymiai yra mums svetimi. Jie atkelavo Lietuvon pūčiant ryty vėjai, o ši banga Fartu su kitais žmonėmis atsklėjo ir čionai.

Tas viskas, kaip sakau, buvo siekta, tam buvo pašvencūmos visos jėgos, bet turime pastebėti, kad tai buvo nelengvas darbas, darbas reikalaujantis ir pasisventimo ir nenuilstamos energijos ir dabar po metų visgi drašiai galima pasakyti, kad „Lietuvio Brazilijos“ savo obalsi išlaikė. Jis laikys ir varys pradėtąjį darbą toliau, jis kovuoja dėl lietuviybės — jis kovos ir toliau, jis jungė lietuvius — jis jungs ir toliau. Mums istorija rodo, kad lietuviai per amžius mokėjo atsikirti gerus ir blogus tikslus, kad lietuviai visuomet mokėjo suprasti tikrus savo bendrus troškimus, lietuviai mokėjo ir varge ir džiaugsmo surasti bendrą pagrindą, todėl tas lietuviybės jausmas ir bendra mūsų Tėvynės meilė galės jungti mus visus išėivius vienon šeimon.

Tame darbe spausdintas žodis turės padėti dirbti ir jis išvisiščiasiai žmogaus sielai turės duoti lietuviybės ir vienybės

RESPUBLIKOS PREZIDENTO RINKIMAI

Iš Lietuvos pranešama, kad respublikos prezidento rinkimai įvyksią 1930 m. kovo mėnesį. Respublikos prezidentą, einant nauja konstitucija rinks visa tauta. Vėliau būsianti ir seimo rinkimai. Reikia tikėti, kad Lietuvos gyvenimas 1930 m. įžengs į normales vėžias.

Tėvas skustuvu papiovė du savo vaikus.

Tauragės apskrity, Granžų kaime gyvenęs nepilnaprotis Juozas Andriuska. Jis turėjo tris sūnus: 2 met., 4 mt. ir 6 met. Labiausiai mylėjo vidutinį, kurį, kur tik eidamas, paklodė susivyniojęs ant kupros nešiodavusi su savim.

Prieš savaitę nelaimingajam tėviui protas visiškai susimaišė. Vieną dieną, žmonas nesant namie, paėmė skustuvą ir papiovė savo jauniausiąj sūnų, paskui iš eilės papiovė savo mylimiausį. Tik trečiasis, vyriausiasis, matydamas ką tėvas daro, išspruko iš namų ir nubėgo pas kaimynus pagalbos šauktis.

Atbėgo kaimynai, rado šulinyje tik bepročio kepturę ir sudrumstą vandenį. Matyt, jis suprato blogai padaręs ir norėjo nusiskandinti. Vėliau kaimynai rado ir jį patį, visą šlapia, pėsistėpusį šakose.

Policijoj tardomas beprotis tuoj prisipažino nužudęs savo du sūnus. Dargi pasakė, jog mylimiausią ilgiausią kankinęs.

Viktoras Krošas, „L. Br.“ bendradarbis.

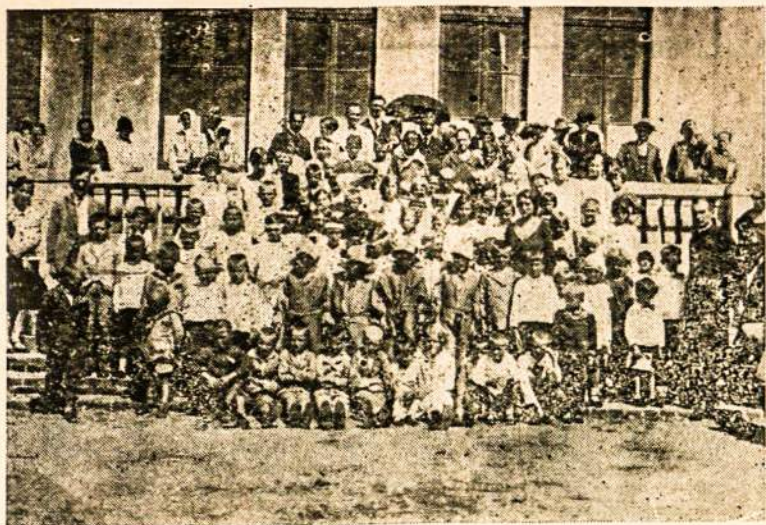
ant spalvį. Spausdintas žodis turi didelę reikšmę, todėl ir ateity tas pats įrankis turės tarnauti lietuviams užbrėžtiems tikslams ir siekiams. „Lietuvio Brazilijos“ jau peržengė pirmųjų metų slenkstį, todėl ir toliau eidamas turės jame atsispindėti, kaip iki šiol, teisingumas ir teisėtumas ir stovėti virš partininių nusitačiusių išėjų, bet neišsiant iš lietuviškumo ir dorovingumo ribų.

Juk šitie patys siekiai jungė nuo pat pirmųjų dienų visus lietuvius prie bendrų tikslų ir atstātė Nepriklausomą Lietuvą, tai tie patys siekiai turės čia sujungti lietuvius vienon galingon išėivių šeimon ir išlaikyti lietuvių vardą ir jos garbę ir skleist i mūsų pačių išėivių tarpe skaistesnes mintis.

Begalo kilnus ir pasisventimo reikalaujantis tikslas yra, priemonės gi tam tikslui pasiekti tai „Lietuvio Brazilijos“ lapai, darbas ir dar syki darbas ir kuomet užversime šį antrąjį mūsų lapų turime padėjant kad jis sąžiningai atliko savo užduotįjį darbą, o mes tuo pačiu užsitarnausime mūsų ainių padėką, o ne prakiekimą.

Lietuvių Ainis.

Pasaulinės žinios

Vaikų Eglaitės įvykusi 1929 m. Gruodžio 21 d. rengėjai ir dalyviai

Vaikų eglaitė.

Nors Kalėdų pirmą dieną surašytojų vaikams eglaitėje vaikų buvo ne per daugiau-ia, tačiau pati eglaitės programa pačiu „deduku“ padarė vaikams teigiamą įspūdį. Čia talpinam vieną laišką, atsiųstą Redakcijai:

Gerbiamas ponas Redaktorium!
Maloniai prašau patalpinti jūsų gerb. laikraščio „L. B.“ ši mano trumpą raštelį. Ten viet je žaidimų „eglutės šventėje“ dėl šiuo laiko negalėjau kaip reikalingi buvo palėknoti gerbiamiesiems ponams, panelėms ir ponioms, kurių rūpe-nyiu ir pastangomis buvo surengta dėl visų mūsų išėvųjų vaikų Kalėdų šventė ir gazi eglutė su dovanomis, kurias atnešė „dedukas“ iš Lietuvos. Nors ir Lietuvoj dar gyvendama visuomet tu rėdavau eglutę, kurią man padarydavo mano tėveliai dėl Kalėdų švenčių, bet niekuomet taip liksma man nebūvo, kaip per šią Kalėdų vaikų šventę. Nuo širdies tariu ačiū visiems, kurių pastan- gomis buvo surengti, o ypač dėkuiju gerb. panelei Valukovičiutei, kuri savo energingu pasišventimu mūs išmoki-

no ir prie tos mums atmintinos vaikų šventės priengė, kurtoje mes taip links- mai visi žaidėm, dainavome ir eiles su- kėme. Ačiū visiems svečiams, kurie atsi- lankė į mūsų Kalėdų šventę „eglutę“, mūsų žaidimų pažūrėti, dainelių ir eil- lucijų paklausyti.

Aš dar daugiau ir įdomesnių eilių bučiuo pasakius, bėt nebuvo laiko. Dėl kitų sykio pasistengsiu daugiau ir įdomiau. Atmintina man ta eglutė ir dėl to, kad 1929 m. Kalėdų pirmą dieną aš pirmą sykį savo gyvenime patirdžiau cenoje kaip artystė ir nebuvau p. peikt“, bet girdėjau pagirimą ir rankų plojimą. Pasibaigus žaidimui ir gavus dovanų, džiugsmo kupina grįžau namo. Viskaa man bus atmintina.

Su pagarba Bronė Kemeklytė.

Čia tik vienas laiškas, o kiek taip pareiškimų ž dzių.

Nors kai kurie ponai iš „Garso“ ir sako, kad rengėjai norėjo iš vaikų pa- sipelnyti, bet faktas, kad to pelno nebu- vo, dargi net pasirodė deficitas.

Be tik to. Tekalba, ką tik nori, nes jiems šmeižtas ne naujiena.

Kitame numiry tos eglaitės apy- kaitą patalpysime, kuri parodys kiek buvo pajamų ir išlaidų.

PAVARGUSI TĖVYNĖ.

A. Vabalkšnii.

Myliu pavargusią tėvynę
Ir kas jos gali nemylėti?
Senovės garbė tik atminę
Negalim jos išsi adėti!
Upeliai, upės skrija teka
Į mums nežinomas šalis!
Lankoms, žilams slapi ingai šnek,
Kokia tėvynės praeitis.
Keroti medžiai kauso, gėris,
Paskendę praeities sapnais;
Tamsoj upelis į sinėrę.
Kalbėdam taško i krantus.
Daugus jos aukšt s ir žvaigždėtas
Papuosią gelmę van lenų...
Naktų į s grožis ne egėt s,
Kad skamba oras nu dainų!
Kaip nemylėts gi tėvynės,
Iš mi-go bundančios, juno!-?
Lai skamba dainos sidabriuės,
Lyg ženklas meiles amžinos!...

Gruodžio 25 d. vaikų eglutėje dek- lamavo Bronė Kemeklytė.

Pranesimas.

**P. p. Aleksandrui Skindariui.
Ad. Kaluževičiui, Juzefui Jakanis**
yra laiškas, kurie guli mūsų Redakcijoj
jau nuo 1929 m. kovo mėnesio.

Kas žino, kur jie gyvena, pr. šom
jiems apie tai pranešti.

„L. Br.“ Red.

St. K. Bastūnas.

Skiciu savo mylimai žmonai.

Juodsparni.

Lėk, juodsparni, į šalę;
Nesiraj kie ant stogų.
Nešk mie mylimai žinele,
Kad gyvent čia neramu.

Ai sakyk vargus, nelaimės
Ir širdies skausmų neslėpk —
Nešk žinele, -nešk be baimės,
Lėk greičiau, paukštel! lėk!..

Trauk tiesiog per Vandėlynus,
O Pirėnuos stilsėk
Ir jau tuoj, ten mūs Tėvynė...
Tik tu lekie, netupėk.

Aplankykiegi pirmiau-iai
Mano mylimos namus,
Soramink ir aps kyk jai,
Kad skausmai visi tuoj žus.

Kad tekės ir vėl sulutė,
Kaip tekėdavo rytis,
O sodnelyje paukštutė
Vėl čiulbės mums po langais.

Ir apsukęs jai, paukštel!i,
Grįžkie vėl tu pas mane
Taigi, lėk jau, lėk, juodsparni,
Nešk žinele ten ir čia...

Laikraščių platintojai.

Laikraščių platintojų Sāo Paulo mieste visgi daug, bet kiek jų — sunku pasakyti. Jų skaičių galima spresti apytikriai iš to, kad sausio m. 6 d. įvyko teatre Olympia tų platintojų balius, kuriame dalyvavo virš 700 asmenų, žinoma daugelis jų vaikai. Tiek tame balijuje dalyvavo, bet kiek dar jų buvo gatvėse.

Šventėse daug nelaimių

Švenčių metu Sāo Paulo mieste judėjim s paprastai būna didesnis, negu šjokiomis dienomis. Tai, sausio 6 d. Policijoj užregistruotā 34 nelaimingi atsitikimai su žmonėmis — vienus automobilai savazinėjo, kiti iš bonzių iškrito, tretį peštynėse sužeisti ir t. t. Bet ir savižudysečių igi nemažai. Taip tą pačią dieną 3 nužudė, 1 upėje Tietė pasikundino ir 2 norėjo nusiūdyti.

Brazilijos telegrafas.

Einant susisiekim s Ministerijos pranešimu, sausio 1 d. šių 1930 metų visoje Brazilijoj telegrafo tinklas buvo apėmęs **55.859 907** metrus ilgio. Turėjo iš viso **1.355** stacių, be to gelžkelio st tyse **2.987** vietose. Pajamų gautā **93.900** konų. Tai valdži s žinioje telegrafas. Privatini s kompanijos turi tri- gubai daugiau.

Rio de Janeiro dideli karščiai.

Nuo sausio 4 d. Rio de Janeiro mieste prasidėjo dideli karščiai, kurie kartais daėniau **58** laipsnių. Sausio 7 d. trys italionai nuo saulės spindulių mirė.

Brazilijos akcyzinis mokesnis.

Iš paduotos akcyzinio Departamento statistikos matyti, kad 1929 metais ak- cizinio mokesnio gauta.

Už gėrimus	— 118 664.000\$000
Už tabakā ir cig r.	— 77.256.000\$000
Už užsienio gėrimus	— 18 571.500\$000
Už perfumariā	— 19.200.800\$000
Už gazoliniā	— 12.924.000\$000

Visgi gaunama nedaug.

Š. Amerika laiko pasaulį savo rankose.

Iš paduotos ekonomisto Max Winklėrs statistikos matyt, kad Š. Amerika turi savų pinigų visame pasauly pas- kolų formeje **16** su puse bilijonų dolerių, iš kurios sumos Europoje **5** bilijonai, Kanadoje — **4** bilijonai, Pietinėje Ameri- kje — **3** bilijonai. Visos valstybės vien tik nuosimčių Š. Amerikai moka apie **1 bilijoną** dolerių į metus.

Rusijos vokiečiai apleidžia Vokietiją.

„Havas“ pranešimu, šios savaitės bėgyje **3000** rusų — vokiečių, kurie ap- leido Rusiją ir apsigyveno Vokietijoj, iš- vyksta į Braziliją. Jiems visas kelionės išlaidas apmoka Vokietijos vyriausybė.

Š. Ameri kje komunistai juda.

Washingtono mieste Sausio 4 d. areštuota **35** komunistai, kurie bandė da- ryti viešai manifestacijas Rusijos naudai. Jų buvo mestas obalsis: „šalin imperia- listai, tegyvuoją komunistai!“

Paryžiaus bankininkai irgi vagia.

Telegrafo agentūra „Havas“ prane- ša, kad Sausio 4 d. Paryžiuje vienas bankininkas — anglas Lorang tapo su- imtas už pasisavinimą iš banko **200** mi- lijonų frankų, arba **72** milijonų milreisų.

Tai bent vestuvės.

Sausio 8 d. 10 val. ryt. Romoje įvyko Italijos sosto ipedio, kunigaikščio Humberto su Belgijos karalaitė Maria vestuvės. Šiose vestuvėse dalyvavo 4 ka- raliai, 4 karalienės, 28 kunigaikščiai, 26 kunygaikštys ir šiaip įvairūs atstovai bei įžymesni asmens iš įvairių valstybių. Italij s karalius Viktoras Emmanuelis, tą dieną paaukavo **500** tūkstančių lirų netur- tingiems jaunavedžiams.

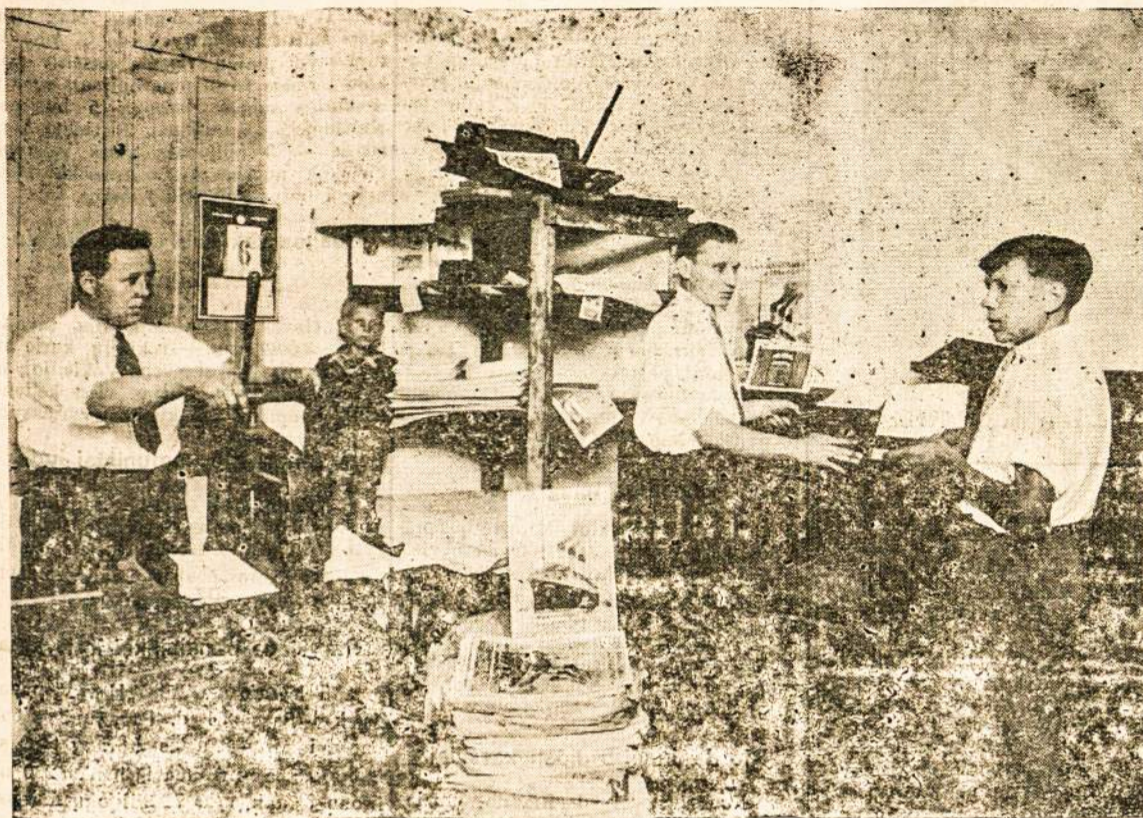
Refinadoros Paulista lietuviai medžiot jai poilsio metu

KODEL ŽYDAI NESIOJA BARZDAS.

Jau žilėje senovėje pas rytų tautas barzda buvo ne vien subrendimo ir su- rimbėjimo, bet ir pagarba s ženklas. Vy- rai prisiėkdavo savo tėvų barzdas: nebu- vo taga didesnės gėdos kaip netekti barzdos. Šis paprotys labiausiai buvo išsiplatines ir užliokomis pas žyau s. Pran šas Isajus, k lėdamas apie bau s- nę ir gėdā, kuriā Dievas gali pasiūsti

žydų giminei už nepildymā įsakymų, grāšina aisiriėciais, kurie Dievo pasiūsti nuskus žydams galvas ir barzdas. Ka- raliaus Davydo laik is zyduose buvo pa- protys besisveikuojant buėioti vien s ki- tam barzdā.

Senovėje įvysikiams buvo drau- džiamā kirpti ar skusti barzdas. Šis paprotys užliko ir iki šių dienų pas staėiatikius. Senovės žydams tik viena- me atsitikime buvo leista skusti barzdā, būtent — suirgus raupais. Šiandien daug žyčių nesilaiko to senovės paproćio.

Spaustuvė „Birūtė“. Savininkas ir rinkėjas surišką pirmąjį „Lietuvio Brazilijoje“ numerį.

REDAKCIJOS IR ADMINISTRACIJOS ATSAKYMAI.

P. Juozui Daugėlai. Tamsta savo atviram laiške „Argentinijos Naujienų“, Redakcijai rašai, kad dabar gailėsi pasiuntęs jiems keletą straipsnių, nes sužinojai, kad „Argentinijos Naujienos“ nėra tai bipartyvis laikraštis, bet socialdemokratinės pakraipos, Kostanto Norkaus leidžiamas, labai garbinantis kriminalistas, kaip tą patį Norką, pabėgusį iš Lietuvos su svetimais vargšų žmonelių pinigais ir pareiški, kad nenori palaikyti jokių ryšių su minėtu laikraščiu ir savo straipsnius iš ten atšauk. Mes manom, kad geriau, būtų atvirą laišką pasiusti jų Redakcijai, o jei netalpinu, tai įdėti kitame Argentinijoje einančiame laikrašty, todėl mes Tamstos šį atvirą laišką netalpinsim.

P. Edv. Pribuišui. Tamstai laikraštis bus siunčiamas ir toliau.

P. Ign. Dambrauskui. Tamstos laiška gavome. Ačiu už linkėjimus. Laikraštį siuntinėsim.

P. Albinui Gurnikui. Ačiu už linkėjimus. Stengsimės ir šiais 1930 metais patenkinti savo skaitytojus. Pinigus gavome. Laikraštį siuntinėsim.

P. A. Kiaušui. Tamstos eilutės „Fazendos daina“ laikrašty netalpinsim, nes per daug ilgos. Kai laikraštis bus peditas, tuomet sunaudosime.

Nejudėjo 7 metus.

Nepaprastas bei liudnas atsitikimas Breslavoj. Apskritis socialinei įstaigai Strehlenske lapai praneša, kad Vinklerių ukyje Briketschane netoli Strechlenske randa viena moteriškė, kuri esanti visai laukinė.

Valdininkas, nuykęs rado štai ką tamsiame kambaryje be baldų, kuriame ir krosnies nebuvo, kampe ant supuvusių šiaudų sėdėjo žmogysta panaši į moterį. Tai buvo 42 m. senoji Vinklerių dukterė. Jos kunas buvo įlaustas į drobulę ir storu purvu apdengtas. Ji pati yra visai sužverėjusi ir gali vos keletą nesuprantamų žodžių kalbėti. Jau tris m. ji prasėdėjo. Dėl to jos kuno nebuvo galima ištiesti. Rankų bei kojų ji negalėjo pajudinti, nes buvo visiškai sustingę. Tėvai yra mažuma šilpnapročiai ir pranešė, kad jų dukterė jau 7 metus kaip gyvenanti ir laike trijų metų vis vienai sėdinti. Nuvežta į Breslavos universiteto kliniką, kur pasirodė, kad ji sveria 40 svarų. Jos sąnarių negalima palenkti ir ji vis turi sėdėti. Ar ją išgydyti pavyks, nežinia. Tėvai traukiami atsakomybėn.

KAS KLAUSIA -- NEKLYSTA Kaip apsuka bankus.

1. Klausimas. Vienas mano kaimynas išv. žiudamas iš Lietuvos į Braziliją savo turtą susidedantį iš namo ir dviejų daržų išnuomavo vienam piliečiui 3 metams. Nuomos terminas jau pasibaigė, o turto savininkas norėtų minėtą turtą pavesti kitam. Ką jis turi daryti ir kur jis gali padaryti atitinkamą dokumentą?

Zigmąs

Atsakymas. Tamstos draugas gali išnuomoti savo turtą kam tik nori. Jei nuomos sutartis pasibaigė ir jei toje sutartyje nebuvo pasakyta, kad kita terminui išnuomoti turtą pirmenybę tenka jam pačiam, tai yra tam, kuris tą turtą buvo valdęs, tai savininkas turi pilną teisę jį išnuomoti kitam asmeniui. Lietuvoje visi dokumentai paprastai daromi pas notarus, bet išsiviję tik Konsulate.

Tuo reikalu Tamstos draugas turi kreiptis į Lietuvos Konsulatą S. Paulo mieste — rua Conselheiro Nebias, 103.

2. Klausimas. Turėjau nusipirkę naują šviesų kostiumą. Bavau užidėję tik tris sykius, bet vėliau jį kas tai pavogė. Dabar sužinojau, kad jį pavogė mano draugas ir nužėgęs kita spalva reišioja sau be baimės. Ar galiu savo kostiumą atsiimti?

Nuskriaustas.

Atsakymas. Jei Tamsta turi pakankami įrodymų, kad kostiumas, kuri nešioja Tamstos draugas, yra Tamstos, visuomet atsiimti gali. Tuo reikalu Tamsta kreipkitis ne į Redakciją, bet į Policiją.

3. Klausimas. Noriu apsisveiti. Kokiū būdu galiu tai padaryti?

Jaunikis.

Atsakymas. Labai paprasti (nors ir ne taip lengvi): surask sau mylimą merguželę, kuri Tamstą mylėtų ir kuria Tamsta irgi mylėtų ir gali daryti vestuves. Tik reikia žiūrėti, kad svarbiusia Tamstų abiejų būdai sutiktų.

Pieš tėjatą dieną Budapešto bankas gavo savo korespondentų, Vienos žymaus banko laišką, kuriame buvo parašyt: „Vienas mūsų atakomingu bendradarbių, pavogęs p. kieta akcijų 100.000 šilingų sumai, nežini kur pasislėpė. Mums radosi, piktadaris slaptosi Budapešte. Mes nenorime net, kad vagis sumtų. Jei jis sutiktų gražinti akcijas sumokėkite jam 15.000 šilingų ir tekečiau jį, kur nori“.

Budapešto bankas apie tai pranešė policijai. Bet kitą dieną į banką atėjo vagis ir pasiūlė pukti akcijas. Direktorius pasikvietė klijentą kabinetin ir atvirai pasakė: „Mes žinome kad akcijas vėgtas. Pasirinkite — arba klijentą arba gražinkite akcijas be skandalo. Gaukite 15.000 šilingų ir išnykite“.

Vagis sutiko, paimti siūlymusius pinigus ir išnykti. Netrukus į Vieną buvo pasiūsta telegrama: „Vagis rastas. Sumokėjome 15.000 šilingų. Akcijas mūsų rankose. Smulkmenis laišku“.

Vienos bankas gavęs tokią telegra-

Pinigų kursas

Sausio 10 d.

Anglų svaras	---	---	---	44\$100
Amerikos doleris	---	---	---	9\$300
Paryžiaus frankas	---	---	---	0\$365
Italijos lira	---	---	---	0\$487
Vokietijos markė	---	---	---	2\$221
Ispanijos	---	---	---	1\$181
Portugalijos	---	---	---	0\$418
Kanados doleris	---	---	---	9\$020
Uragvajaus	---	---	---	8\$640
Argentinijos	---	---	---	3\$860
Lietuvos litas	---	---	---	0\$930

Parduodant mokama mažiau.

ma labai nustebė. Pasirodė tai buvo gudras apgavikų triukas, Budapešto bankui kaštavęs 15.000 šilingų.

B. P.

DOMĖS

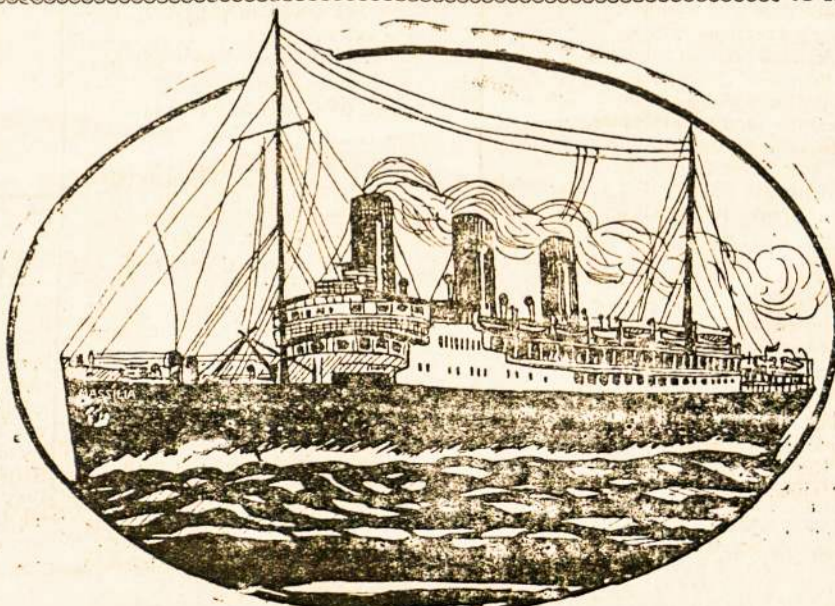
Jei norit važiuoti Lietuvon ar iškviesti iš Lietuvos savo giminių bei pažįstamų, kreipkitės į

AGENCIA

“EUROPA”

Praca do Correio 16 (sòbrado)

Patarnavimas sąžiniugais. Tik neužmirškite antrašą. Praca do Correio, 16.

NUOLATINIS IR GREITAS SUSISIEKIMAS TARP EUROPOS, BRAZILIJOS IR RIO DA PRATA.

BREMEN

GOTHA

Išvyks iš Santos Sausio 30 d. į Rio, Bahía, Madeira, Lisaboną, Vig o ir Bremen

SIERRA MORENA

Išvyks iš Santos Sausio 13 d. į RIO BAHIA, MADEIRA ir BREMEN

Laivai	MONTEVIDEO Buenos Aires	EUROPA	
Sierra Morena	— — — —	Sausio	13 d.
Gotha	— — — —	Sausio	30 d.
Sierra Cordoba	Sausio	25 d. Vasario	10 d.
Madrid	Vasario	4 d. Vasario	25 d.
Sierra Vntana	Vasario	15 d. Kovo	3 d.
Werra	Vasario	26 d. Kovo	18 d.

Išrūpinam bilietus — chamadas. Bilietus pirkti ir informaciją gauti:

ZERRENNER, BULOW e Cia. Ltda.

São Paulo
Rua São Bento, 61
Caixa postal 95

Santos
Rua do Commercio, 92-96
Caixa postal 1

Jūs norite pinigų persiūsti

Tiek į Lietuvą, Rusiją, Lenkiją, Vokietiją ir t. t., Šiaurinę Ameriką, laiškais, ar telegrafu

BANCO GERMANICO

Rua Alvares Penteado 17, kertė Rua Quitanda
visada atliks

Skubiai — sąžiningai ir už mažą atlyginimą

**BANCO ALLEMÃO TRANSATLANTICO
SÃO PAULO.**

Rua Alvares Penteado nr. 24

Centras: Vokietijos užjūrio — bankas Berlyne.
Skyriai Brazilijoje: Rio de Janeiro, Santos, Curityboje.
Atlieka perlaides į visas pasaulio šalis aukščiausiu kursu ir geromis sąlygomis.
Indėliai ir depositai aukštais nuosimčiais:

KORESPONDENTAS LIETUVOJE:

Lietuvos Bankas Kaune.

DRAS. P. A. BIELIK

IŠ KIJEVO

Akušerija, moterų ligos ir chirurgija.

Priėmimo valandos: nuo 10 iki 12 val. Praça da Sé, 26 1 andar, Telef. 2-2349.

Aptieka „MUNICIPAL“

Aptiekos įvairios prekės, cheminiai išdirbiniai, mineralų vandens, parfumerija vietos ir užsienio išdirbimo

A. GORENSSTEIN

Rua Barão de Itapetininga N. 36
Telef. 4-7757

Naujiena!!

RUSIŠKA PIRTIS

su garu ir šluotelėmis

Mokėjimas.

1 asmeniui 3\$00 2 asmenims 4\$000
3 — 5\$00 4 — 6\$000
Pirtis veikia antradieniais, trečiadieniais, ketvirtadieniais ir penktadieniais nuo 1 val. dien. Sekmadieniais nuo 8 val ryto.

Rua São Caetano 225
Telefonas 9-2751

Už 2 milreisu

Visais gausite patogią ir kvynę. Tai gi pramaise moneitinis pens nistū su visu išlaikymu. Švaū, gražūs kambari ir sknus, geras valgis.

Rua Carnot 39 S. PAULO

BORISAS ABRAMOVAS.

D-ras Ko'oman Bédéy.

CHIRURGAS — DENTISTAS

Gydo ligonus be skausmu, stato dantis ir atlieka kitus darbus.

Kainos prieinamos

Rua Ypiranga, 69.

São Paulo.

FOTOGRAFIJA

Bernardo.

Kas nori gerai nusifotografuoti ir turėti savo atvaizdą gražiai padarytą, tena į fotografijų įstaiga

Rua São Caetano III

Didžiausia

S. PAULO MIESTE

Soferių mokykla
Irmãos GRAGNANO

Kreiptis: Rua Trindade 46 (Lapu) Bonde 35.

KRAUTUVĖ

BORISO KOGANO

Kalėdų šventėms ir Naujiesiems turime įvairių vynų, gastronomijos ir bakalėjos prekių. Kainos papigintos.

R. Capitão Matarazzo, 1.

Bondés 21 ir 23.

JUS PRIVALOTE PRADĖTI TAUPYTI!

Įdėdami 50\$000. galite atidaryti savo einamąją sąskaitą su 4 ir puse metinių nuosimčių. Galite kasdien išimti pinigus esant reik tui. Tikrai

BANCO GERMANICO

Rua Alvares Penteado 17, kertė Rua Quitanda.

Skaitykit norintieji gautj darbo.

Villa Facchini

Bairo da Jabaquara. (Villa Marianna)

Greta naujoji didelio zoologijos sodo. Parduocami sklypai geriausioj ir patogiausioj miesto daly, sveikiausias klimatas, net li bon-zių.

Sklypai parduocami išsimokėjimui ilgam laikui. Kaina nuo trijų tūkstančių ir daugiau. Mėnesinis išsimokėjimas nedidelis.

Kurie pirk sklypus Villa Facchini tiems darbas garantuotas vietoje.

Kalbama lietuviškai ir kitomis kalbomis. Suulkesnes informacijas teikia centralinėj kontorėj Praça da Sé, 3. 4 andar papra-tomis dienomis nuo 4 valandos vakaro.

Sekmadieniais ir kit mis šventomis dienomis nuo 9 val. ryto iki 1 valandai po pietų Rua Domingos de Moraes Nr. 289.

Mūsų klientu žiniai.

Šiuo pranešame, kad mūsų Vyrų ir Moterų rūbų siuvykla persikėlė į Kanindę netoli Šv. Antano bažnyčios.

Rua Canindè N. 75.

Bondé N. 49 — Canindé.

Stuvama ir išsimokėjimui. Mūsų tautiečiams daroma didelė nuolaida.

Kalbama lietuviškai, latviškai, ru-iškai, lenkiškai, vokiškai, angliškai ir portugališkai.

Petrutis ir Akulicius.

DĖMESIO

Lietuviams geriausia pirtis žemės sklypus tik

Villoje Bella

IR
Villoje Zelina

Ten jau daug lietuvių gyvena pasistatę savo nuosavus namus.

Visai prie miesto.

Pirkimo sąlygos geriausios. Išsimokėjimas mėnesiais nedidelis.

Su laiku bus ten ir lietuvių mokykla.

Kreiptis į **RODION PODOLSKY.**

PRAÇA DA SÉ, 34 (S. brel ja). Salas 11-12 15

Telef. 2-3863.

Laiškus siųsti: Caixa postal 3577, Sio Paul

PRANEŠIMAS.

Pranešu suinteresuotiems, kad nuo sausio m. 2 d. šių 1930 metų priimu prašymus naturalizacijos reikalu iš tų asmenų, kurie nori tapti Brazilijos piliečiais su visomis teisėmis. Kiekvieną dieną nuo 17 iki 19 val. duosiu visas tuo reikalu informacijas gatvėje São Bento 20, 5-o andar tarpininkaujant p. I g n a c i o S c h ö n m a n n toje pačioje vietoje.

D-ras Ulises Lellot

Kolonizacija.

Parduodama žemė kolonizacijai už grynus pinigus ir išsimokėjimui nuo 10 iki 1000 alkerių ir daugiau su trobėmis ir be trobesių.

Vieta įvairi, klimatas sveikas. Kainos įvairios. Kreiptis: FAXINA. L. Sorocabana.

CARLOS ABEL.

Jau laikas užsiprenumeruoti

1930 metams

„LIETUVI BRAZILIJOJ“

Namų ruosos darbas

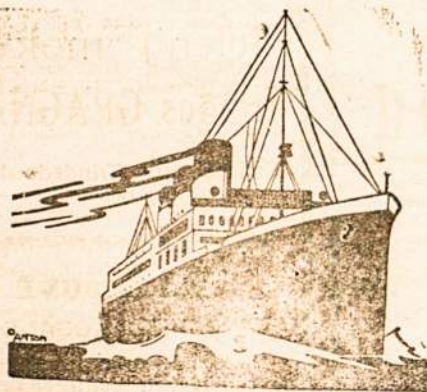
labai dažnai veda prie galvos, pečių ir bendrai viso kūno skaudėjimo.

Aspirina

greitai šiuos skaudėjimus pašalina ir suteikia organizmui pilną normalybę.

Taip pat organizmas daugiau išlepin-tas gali vartoti vaistus Bayer save sustiprinimui.

A Cofiaspirina yra vaistai nuo galvos, dantų, ausių skaudėjimo, nevalgijos ir reumatizmo, nuo nemigo, susiner-vavimo ir t. t.

Laivakortės

iš Lietuvos ir į Lietuvą geriausiomis sąlygomis ir geriausiais bei greičiausiais laivais. Moteriškas atkviesti palelam išūpinti „and s“

Casa Bancaria J. Frizzo e Cia.

Korespondentas Lietuvos Banko Kaune ir Wiener — Bank — Verein Vienoje.

Siunčiame pinigus į Lietuvą

išmokėdami gavėjui doleriais ir litais, kaip nori suuntėjas. Patogiausia lietuviams siųsti pinigus savo giminiams per mūsų bankinę kontorą.

Mūsų taupomoji kasa

priima indėlius ir atidaro einamąsias sąskaitas, t. y. galite pas mus pasidėti savo taupymus, kad galite atimti kada tik norėdami ar po sutarto laiko. Išduodame taupymo knygeles ir mokame gerus procentus.

Mūsų įstaigos darbo teisingumas garantuotas 100:000\$000, kurie padėti valstybės banke. Kalbame lietuviškai ir kitomis Europos kalbomis. Mūsų įstaiga atvira nuo 8 val. ryto ligi 6 val. vakare, sekmadieniais tik ligi 12 val.

S. PAULO, R U A M A U A, 207, kampas rua Conceição prie pat Luz stoties.